

zřízení zmíněného přístupu dostatečně nevypořádal, nebylo by to vadou podstatnou, pro niž by soud mohl nař. rozhodnutí podle § 6 zákona o ss zrušiti.

Č. 12.634.

Pojišťovací právo: * Předpisu § 46 odst. 3 první věta zák. čl. XIX:1907 dlužno rozuměti tak, že nevyměřené nemocenské pojistné příspěvky se promlčují v pěti letech od doby, kdy se staly dlužnými, t. j. od vzniku platebního závazku zaměstnavatelova.

(Nález z 13. listopadu 1936 č. 22.011/34.)

V ě c: Okr. nem. pojišťovna v Humenném proti rozh. zem. úřadu v Bratislavě z 12. února 1934 o promlčení pojistných příspěvků.

V ý r o k: Stížnost se zamítá pro bezdůvodnost.

D ů v o d y: Okr. nem. pojišťovna v Humenném předepsala platebním výměrem z 30. března 1928 Anastazii Sz. ve Velké Dobré dodatečně pojistné příspěvky nemocenské za zaměstnance Karla Ž. za dobu od 1. dubna 1920 do 3. března 1928.

Okr. úřad v Humenném výměrem z 21. ledna 1929 vyhověl částečně odvolání Anastazie Sz. a zprostil ji placení příspěvků vyměřených za Karla Ž. na dobu od 1. dubna 1920 do 1. dubna 1925, uznáv právo pojišťovny na vyměření těchto příspěvků podle § 176 zákona č. 221/1924 Sb. za promlčené.

K odvolání st-lky zrušil žal. úřad nař. rozhodnutím uvedený výměr okr. úřadu, pokud jím bylo pojistné za Karla Ž. za dobu od 1. dubna 1923 do 1. dubna 1925 prohlášeno za promlčené, a vyslovil, že nemocenské příspěvky jsou jen za dobu před 1. dubnem 1923 promlčeny. Nepřejav důvody okresního úřadu zjistil žalovaný úřad, že pojišťovna vydala výměr o předpisu pojistného za Karla Ž. Anastazii Sz. začátkem dubna 1928, z čehož usoudil, že pojišťovna odkládala s předpisem nemocenských příspěvků za Karla Ž. za dobu před 1. dubnem 1923 více než 5 roků; v důsledku toho jsou tyto nemocenské příspěvky promlčeny; platí tu § 46 odst. 3 zák. čl. XIX:1907, neboť § 176 zák. č. 221/1924 Sb. vztahuje se na příspěvky splatné po 1. červenci 1926, kdy tento zákon nabyl účinnosti.

O stížnosti bylo takto uvažováno:

Mezi stranami není sporu o tom, že otázku promlčení pojistných příspěvků za dobu od 1. dubna 1920 do 1. dubna 1923 dlužno posuzovati podle zák. čl. XIX:1907, za jehož platnosti platební závazek (dle tvrzení pojišťovny) vznikl, třeba že promlčení v den účinnosti zákona č. 221/1924 Sb. nebylo dokonáno. Názor ten je ve shodě s judikaturou nss (viz Boh. A 8830/30, 9473/31, 10.457/33 a 11.117/34).

Brojíc proti názoru žal. úřadu, že pojistné vyměřené za dobu před 1. dubnem 1923 je podle § 46 zák. čl. XIX:1907 promlčeno, namítá pojišťovna, že podle ustanovení cit. paragrafu se sice dlužné nemocenské

pojistné příspěvky a poplatky za legitimace, rovněž i vyměřené úrazové pojistné příspěvky promlčují v pěti letech od vyměření počítajíc, že dále za nevyměřené úrazové pojistné příspěvky ručí zaměstnavatel po tři léta, počínajíc od vzniku jeho závazku, že však ani v cit. paragrafu ani v jiných paragrafech uvedeného zák. článku není zmínky o tom, na jakou dobu může pojišťovna vyměřovati nevyměřené nemocenské pojistné, aby se dalo zjistiti, kdy nastává promlčení, a že proto, když cit. § 46 nestanoví promlčecí lhůtu nevyměřeného pojistného, nutno použiti obdobných předpisů občanskoprávních o 32leté promlčecí lhůtě. O námitce té uvážil nss:

Neprávem dovolává se pojišťovna všeobecné občanskoprávní lhůty promlčecí. Jdeť o veřejné dávky; nemocenské pojištění jest institucí práva veřejného a nárok na veřejnoprávní plnění může se promlčeti jen, je-li to zvláštním zákonem stanoveno, a jen ustanovení tohoto zákona mají význam při posuzování náležitostí promlčení a jeho případného stavení a přerušení (srovn. Boh. A 6855/1927). Pro daný případ jsou tedy směrodatnými ustanovení § 46 odst. 3 zák. čl. XIX:1907, který praví, že dlužné nemocenské pojistné příspěvky a poplatky za legitimace, rovněž i vyměřené úrazové pojistné příspěvky a prémie se promlčejí v 5 letech od vyměření počítajíc a že za nevyměřené úrazové příspěvky ručí zaměstnavatel po 3 léta, počínajíc od vzniku jeho závazku. Z ustanovení toho je patrné, že zákon podrobuje pětiletému promlčení dlužné nemocenské pojistné příspěvky. Dle obecného významu slov jsou nemocenské pojistné příspěvky dlužné tenkrát, když zaměstnavatel je nezaplatil, ač je tu jeho platební závazek. Podle § 41 zák. čl. XIX:1907 příspěvky, které se do okr. nem. pokladny za zaměstnance podrobené pojistné povinnosti mají platiti, platí zaměstnavatel pozadu podle splatnosti a modalit určených stanovami a je v tom směru stanoveno § 5 nař. stát. pojišťovacího úřadu č. 13.101/1917, že nemocenský příspěvek, stejně i úrazový poplatek, je splatný u zaměstnanců s týdenním platem týdně, u zaměstnanců 14denně placených po 14 dnech a u zaměstnanců s měsíčním platem měsíčně... Zahrnuje tedy výraz »dlužné« nemocenské pojistné příspěvky nejen příspěvky již vyměřené, nýbrž i příspěvky nevyměřené, jež nebyly v den splatnosti zaměstnavatelem zaplacen.

Že nelze výrazu »dlužné« nemocenské pojistné příspěvky přikládati smysl, jak činí stížnost, že jsou jimi míněny jen příspěvky vyměřené, plyne také z toho, že zákon zde nepoužil dikce »vyměřené« nemocenské pojistné příspěvky, ač v témž odstavci rozeznává mezi vyměřenými a nevyměřenými úrazovými pojistnými příspěvky. Odchylný svůj názor, že prvá věta cit. odst. 3 § 46 se týká jen vyměřených nemocenských pojistných příspěvků, opírá stížnost zejména o slova cit. normy »v pěti letech od vyměření počítajíc«, ježto prý tato slova dle uspořádání citované věty se týkají všech zde uvedených závazků platebních, tedy i dlužných nemocenských pojistných příspěvků. Tato interpretace, mající zdánlivou oporu ve znění citované normy, vedla by k důsledkům zákonodárcem zřejmě nezamýšleným, že se nevyměřené nemocenské pojistné příspěvky vůbec nepromlčují, což by odporovalo logickému myš-

lení, ježto pro takovouto zaměstnavatelům krajně nepříznivou úpravu nelze naléztí rozumného důvodu, zvláště když dle téže normy za nevyměřené úrazové pojistné příspěvky ručí zaměstnavatel pouze po tři roky od vzniku jeho závazku. Nelze-li však ze znění zákona vyčísti správný jeho smysl, třeba si jej vykládati tak, aby jeho ustanovení měla přirozený smysl (srov. Boh. A 830/21 a j.). Nutno proto slova »od vyměření počítajíc« připínati pouze k vyměřeným pojistným příspěvkům, čímž se dojde k výkladu, že nevyměřené nemocenské pojistné příspěvky se promlčují v pěti letech od doby, kdy se staly dlužnými, t. j. od vzniku platebního závazku zaměstnavatelova.

Č. 12.635.

Živnostenské právo: I. * Ochranná slovní známka není vhodným označením živnostenské provozovny podle § 44 živn. řádu jen proto, že známka byla zapsána do známkového rejstříku. — II. * Užívá-li živnostník, jehož firma je v obchodním rejstříku zapsána, k vnějšmu označení své živnostenské provozovny jména, které mu podle zápisu v obchodním rejstříku nepřísluší, nemůže býti proto trestán živnostenským úřadem pro přestupek § 49 odst. 1 živn. řádu.

(Nález z 13. listopadu 1936 č. 15.775/36.)

Prejudikatura: ad II. Boh. A 7086/28.

Věc: František S. v Praze (adv. Dr. Pavel Kafka z Prahy) proti rozh. zem. úřadu v Praze z 14. května 1934 o přestupku živn. řádu.

Výrok: Naříkané rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Nálesem magistrátu hlav. města Prahy z 13. ledna 1934 byl st-I, zástupce veřejné obchodní společnosti »Beck a spol.« v Praze, uznán vinným přestupkem § 44 a § 49 bod 1 živn. řádu, jehož se dopustil tím, že veřejná obchodní společnost »Beck a spol.«, která provozuje v Praze obchod smíšeným zbožím ve velkém i malém, používala v době od října do 17. prosince 1933 k označení své provozovny nápisu »Te-Ta«, umístěného na průčelí budovy. Zmíněná společnost podle zápisu do rejstříku firemního oprávněna jest užívati výhradně firmy »Beck a spol.« Označení nápisu »Te-Ta« dlužno považovati za označení nevhodné a za užívání pojmenování, které společnosti vzhledem k zápisu do obchodního rejstříku nepřísluší. St-I byl pak odsouzen podle § 131 bod 1 živn. řádu k pokutě 500 Kč, po případě k trestu vězení v trvání 50 dnů.

V odvolání uvedl st-I, že označení »Te-Ta« nutno pokládati za vhodné ve smyslu § 44 živn. řádu, ježto je pro firmu »Beck a spol.« chráněno u živn. a obch. komory v Praze jako ochranná známka, toto právo známkové lpí na podniku a odpovídá tudíž dotyčnému živnostenskému